

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ **32** /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ **28 / 11 / 19**

ມະຕິ

ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ
ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ

ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 8 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VIII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃນວາລະກອງ ປະຊຸມ ຄັ້ງວັນທີ 28 ພະຈິກ 2019.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ດ້ວຍຄະແນນສຽງເຫັນດີເປັນສ່ວນຫຼາຍ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢາທິຕູ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ...029.../ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ...09 ມັງກອນ 2020

ລັດຖະດໍາລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ

- ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 32/ສພຊ, ລົງວັນທີ 28 ພະຈິກ 2019 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 34/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 13 ທັນວາ 2019.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ.

ມາດຕາ 2 ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 77 /ສພຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 28 ພະຈິກ 2019

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາ ວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງມີ ປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ແນໃສ່ຍົກສູງສິດທິ ແລະ ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ, ຮັບປະກັນຄວາມສະເໝີພາບອັນແທ້ຈິງລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ໃນເງື່ອນໄຂ ແລະ ໂອກາດທີ່ເທົ່າທຽມກັນ, ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການໃນການພັດທະນາ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຍິງ ແລະ ຊາຍ, ລົບລ້າງທຸກການກະທຳທີ່ເປັນການຈຳແນກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ, ສາມາດເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 2 ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ

ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແມ່ນ ຄວາມເທົ່າທຽມກັນທາງດ້ານ ສິດ, ຜົນປະໂຫຍດ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ການຕັດສິນບັນຫາ ແລະ ໂອກາດໃນການພັດທະນາໃນທຸກຂົງເຂດວຽກງານຂອງສັງຄົມ ແລະ ຊີວິດຄອບຄົວ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ໝາຍເຖິງ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ການປະພຶດ, ການປະຕິບັດ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວພົວພັນລະຫວ່າງ ເພດຍິງ ແລະ ເພດຊາຍ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຊຶ່ງສັງຄົມຍອມຮັບ ແລະ ມີການປ່ຽນແປງໄປຕາມການຂະຫຍາຍຕົວຂອງສັງຄົມ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
2. ການເຊື່ອມສານທັດສະນະບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ໝາຍເຖິງ ການນຳເອົາບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ເຂົ້າໃນການວາງນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ກິດຈະກຳ ເພື່ອສ້າງໂອກາດໃຫ້ເພດຍິງ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາເທົ່າທຽມກັບເພດຊາຍ;

3. ຊັບພະຍາກອນເສດຖະກິດ ໝາຍເຖິງ ຊັບສິນ, ທີ່ດິນ, ທຶນ, ແຮງງານ, ເງິນເດືອນ ແລະ ພາຫະນະການຜະລິດ;
4. ການຈຳແນກ ໝາຍເຖິງ ການແບ່ງແຍກ, ກິດກັນ, ຈຳກັດການເຂົ້າຮ່ວມ, ເລືອກປະຕິບັດ, ການປະຕິເສດ, ບໍ່ຍອມຮັບ ຫຼື ບໍ່ຖືສຳຄັນ ບົດບາດ, ລັກສະນະຂອງ ແມ່ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍ;
5. ສັງຄົມພູມປັນຍາ ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການທາງສັງຄົມ ທີ່ສົ່ງເສີມໃຫ້ບຸກຄົນ ແລະ ສະມາຊິກຂອງສັງຄົມຮຽນຮູ້ ໂດຍຜ່ານສື່, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ແຫຼ່ງອື່ນ ຊຶ່ງສ້າງຄວາມຮູ້ ແລະ ທັກສະ ທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຂອງສັງຄົມ;
6. ເສດຖະກິດພູມປັນຍາ ໝາຍເຖິງ ເສດຖະກິດທີ່ອີງໃສ່ຄວາມຊື່ນເຄີຍ ແລະ ການປະດິດສ້າງຂອງຄົນ ທີ່ໄດ້ຈາກການສະສົມປະສົບການ ແລະ ການຮຽນຮູ້ ເປັນໄລຍະຍາວນານ ແລະ ມີຄຸນຄ່າທາງວັດທະນະທຳ;
7. ວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໝາຍເຖິງ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງທຸກພາກສ່ວນສັງຄົມທີ່ແນໃສ່ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ເກີດການປ່ຽນແປງຈາກສະຖານະພາບທີ່ດ້ອຍໂອກາດຂອງແມ່ຍິງ ໃນປັດຈຸບັນ ແລະ ກ້າວຂຶ້ນມີຄວາມເທົ່າທຽມກັບເພດຊາຍໃນທຸກດ້ານຢ່າງແທ້ຈິງ;
8. ສະຖານະພາບດ້ານບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ໝາຍເຖິງ ການສົມທຽບສະຖານະຂອງທັງເພດຍິງ ແລະ ເພດຊາຍຢູ່ໃນສັງຄົມ ແລະ ຄອບຄົວ;
9. ການຮ້ອງທຸກ ໝາຍເຖິງ ການສະເໜີ, ການຮ້ອງຟ້ອງ ແລະ ການຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ

ລັດ ຖືສຳຄັນ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ສົ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃນທຸກຂົງເຂດວຽກງານ ດ້ວຍການຊຸກຍູ້ໃຫ້ຂະແໜງການກຳນົດ ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນງານ, ໂຄງການ, ກິດຈະກຳ ແລະ ມາດຕະການສະເພາະ ທີ່ເໝາະສົມເພື່ອລົບລ້າງສິ່ງກົດຂວາງໃນການສົ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ດ້ວຍການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ປະກອບບຸກຄະລາກອນ, ສະໜອງງົບປະມານ, ວັດຖຸປະກອນ ແລະ ສ້າງທຸກເງື່ອນໄຂ ແລະ ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ຍິງ ແລະ ຊາຍ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາຕົນເອງຢ່າງຮອບດ້ານ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ລັດ ຊຸກຍູ້, ປຸກລະດົມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າຮ່ວມສະໜັບສະໜູນ ແລະ ປະກອບສ່ວນດ້ານທຶນຮອນ, ເຕັກນິກວິຊາການ ເຂົ້າໃນວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ

ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງ ນະໂຍບາຍ, ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ຍຸດທະສາດຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
2. ຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
3. ປະສານສົມທົບ ແລະ ມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນ ໃນການພັດທະນາ ແລະ ສົ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ;
4. ຮັບປະກັນການເຊື່ອມສານທັດສະນະບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ເຂົ້າໃນທຸກຂົງເຂດວຽກງານ;
5. ສອດຄ່ອງກັບ ຖະແຫຼງການສາກົນ, ສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 6 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວ ຫຼື ດຳລົງຊີວິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 7 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການພົວພັນ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ປະຕິບັດຖະແຫຼງການສາກົນ, ສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ II
ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ

ມາດຕາ 8 ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍທາງດ້ານຕ່າງໆ

ຍິງ ແລະ ຊາຍ ໂດຍບໍ່ຈຳແນກ ອາຍຸ, ເຜົ່າ, ເຊື້ອຊາດ, ຖານະທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ລະດັບການສຶກສາ, ອາຊີບ, ຄວາມເຊື່ອຖື, ສາສະໜາ ແລະ ພູມລຳເນົາ ລ້ວນແຕ່ມີຄວາມສະເໝີພາບກັນທາງດ້ານຕ່າງໆ ດັ່ງນີ້:

1. ການເມືອງ-ການປົກຄອງ;
2. ເສດຖະກິດ;
3. ວັດທະນະທຳ;
4. ການສຶກສາ ແລະ ກິລາ;
5. ສາທາລະນະສຸກ;
6. ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ;
7. ວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
8. ການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ;
9. ການຕ່າງປະເທດ;
10. ສາຍພົວພັນຄອບຄົວ;
11. ການຮ້ອງທຸກ.

ມາດຕາ 9 ຄວາມສະເໝີພາບທາງດ້ານການເມືອງ-ການປົກຄອງ

ຍິງ ແລະ ຊາຍ ມີຄວາມສະເໝີພາບ ໃນການເລືອກຕັ້ງ, ສະໜັກຮັບເລືອກຕັ້ງ, ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງເຂົ້າໃນຕຳແໜ່ງຂັ້ນຕ່າງໆຂອງການຈັດຕັ້ງທຸກພາກສ່ວນ ຕາມມາດຕະຖານ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້, ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ, ປຶກສາຫາລື ແລະ ຕົກລົງບັນຫາສຳຄັນພື້ນຖານຂອງປະເທດຊາດ ແລະ ຂອງທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 10 ຄວາມສະເໝີພາບທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ຍິງ ແລະ ຊາຍ ມີຄວາມສະເໝີພາບທາງດ້ານເສດຖະກິດ ເປັນຕົ້ນ ການເຂົ້າເຖິງ ຊັບພະຍາກອນເສດຖະກິດ, ການດຳເນີນທຸລະກິດ ການຜະລິດ, ການຄ້າ, ການບໍລິການ, ແຫຼ່ງທຶນ, ຕະຫຼາດແຮງງານ, ການຈ້າງງານ, ໄດ້ຮັບ ການຝຶກອົບຮົມ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ຄ່າຕອບແທນເທົ່າທຽມກັນ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 11 ຄວາມສະເໝີພາບທາງດ້ານວັດທະນະທຳ

ຍິງ ແລະ ຊາຍ ມີຄວາມສະເໝີພາບໃນການອະນຸລັກ ແລະ ສົ່ງເສີມວັດທະນະທຳ ທີ່ເປັນເອກະລັກ ແລະ ມູນເຊື້ອອັນດີງາມຂອງຊາດ ແລະ ຂອງເຜົ່າ ສົມທົບກັບການຮັບເອົາວັດທະນະທຳທີ່ກ້າວໜ້າຂອງໂລກ ຢ່າງມີການເລືອກເຟັ້ນ.

ຍິງ ແລະ ຊາຍ ມີຄວາມສະເໝີພາບໃນການສົ່ງເສີມການເຄື່ອນໄຫວວັດທະນະທຳ, ສິລະປະວັນນະຄະດີ, ການປະດິດຄົດແຕ່ງ, ເສດຖະກິດພູມປັນຍາ, ສີໄມ້ລາຍມື, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາມໍຣະດົກທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ທຳມະຊາດ, ບຸລະນະປະຕິສັງຂອນວັດຖຸບູຮານ ແລະ ບຸຊະນິຍະສະຖານ.

ມາດຕາ 12 ຄວາມສະເໝີພາບທາງດ້ານການສຶກສາ ແລະ ກິລາ

ຍິງ ແລະ ຊາຍ ມີຄວາມສະເໝີພາບໃນການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ໄດ້ຮັບໂອກາດໃນການສຶກສາ ທີ່ມີຄຸນນະພາບໃນທຸກຊັ້ນ ທຸກສາຍ, ທຸກສາຂາວິຊາ, ການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ, ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ, ການຍົກລະດັບວິຊາສະເພາະ, ວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການສຶກສາແບບຕໍ່ເນື່ອງ, ການບໍລິຫານການສຶກສາ ແລະ ການກິລາ ເພື່ອສ້າງສັງຄົມພູມປັນຍາ ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງການພັດທະນາ.

ຍິງ ແລະ ຊາຍ ມີຄວາມສະເໝີພາບໃນການເຂົ້າຮ່ວມ ໃນກິດຈະກຳກິລາ-ກາຍະກຳ ເປັນຕົ້ນ ການຝຶກແອບ, ການແຂ່ງຂັນ, ການສະແດງ, ການແລກປ່ຽນແບບບຸກຄົນ, ລວມໝູ່ທີ່ມີສິລະປະ ແລະ ລວດລາຍສະເພາະທີ່ເຮັດໃຫ້ສຸຂະພາບແຂງແຮງ, ຮ່າງກາຍສວຍງາມ, ຈິດໃຈເບີກບານ, ສະໜອງໄດ້ຮັບການພັດທະນາ.

ມາດຕາ 13 ຄວາມສະເໝີພາບທາງດ້ານສາທາລະນະສຸກ

ຍິງ ແລະ ຊາຍ ມີຄວາມສະເໝີພາບໃນການໄດ້ຮັບການບໍລິການທາງດ້ານສາທາລະນະສຸກ, ບິ້ນປົວໃນເວລາເຈັບເປັນ, ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ແລະ ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບການອະນາໄມ, ກັນພະຍາດ ແລະ ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບ, ການດູແລຮັກສາສຸຂະພາບທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ມີຄຸນນະພາບ. ຖ້າເຫັນວ່າການບິ້ນປົວບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກວິຊາການ, ບໍ່ໂປ່ງໃສ ແລະ ບໍ່ຍຸຕິທຳ ກໍມີສິດຕຳນິສັງຂ່າວ ຫຼື ຮ້ອງທຸກ.

ມາດຕາ 14 ຄວາມສະເໝີພາບທາງດ້ານແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ

ຍິງ ແລະ ຊາຍ ມີຄວາມສະເໝີພາບໃນການເລືອກອາຊີບ, ການມີວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ປະກອບອາຊີບໃນທຸກຂະແໜງການ, ດຳເນີນທຸລະກິດ ການຜະລິດ, ການຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ບໍ່ຂັດກັບກົດໝາຍ, ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ, ພັດທະນາສີມິແຮງງານ, ຍົກລະດັບວິຊາຊີບ, ອອກແຮງງານທີ່ປອດໄພ, ໄດ້ຮັບເງິນເດືອນ ຫຼື ຄ່າແຮງງານ, ເງິນອຸດໜູນ ແລະ ສະຫວັດດີການອື່ນ ຢ່າງເທົ່າທຽມກັນໃນການເຮັດວຽກດຽວກັນ ຫຼື ກໍລະນີອື່ນທີ່ກົດໝາຍໄດ້ກຳນົດໄວ້. ສຳລັບວຽກທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບຈະເລີນພັນແມ່ຍິງ ຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ.

ມາດຕາ 15 ຄວາມສະເໝີພາບທາງດ້ານວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

ຍິງ ແລະ ຊາຍ ມີຄວາມສະເໝີພາບໃນການຄົ້ນຄວ້າ, ນຳໃຊ້ຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ທັນສະໄໝ ແລະ ເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ທີ່ເປັນປະໂຫຍດ.

ຍິງ ແລະ ຊາຍ ມີຄວາມສະເໝີພາບໃນການສະເໜີຄຳເຫັນ, ການນຳໃຊ້ ສື່, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການສື່ສານ ທຸກຮູບແບບ, ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ກຳມະວິທີການຜະລິດ ແລະ ປະສິບການດ້ານວິທະຍາສາດ ໃນການຄົ້ນຄວ້າ, ປະດິດສ້າງ, ບໍລິການ, ພັດທະນາຜະລິດຕະພັນ ທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງ ໃນຮູບແບບໃໝ່ອອກສູ່ສັງຄົມ.

ຍິງ ແລະ ຊາຍ ມີຄວາມສະເໝີພາບກັນ ໃນການເຂົ້າເຖິງ, ນຳໃຊ້, ຄຸ້ມຄອງ, ອະນຸລັກ ແລະ ປົກປັກຮັກສາ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 16 ຄວາມສະເໝີພາບທາງດ້ານການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ

ຍິງ ແລະ ຊາຍ ມີຄວາມສະເໝີພາບໃນການເຂົ້າຮ່ວມວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ທົ່ວປວງຊົນຮອບດ້ານ, ໄດ້ຮັບ ການຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ແລະ ບຳລຸງສ້າງວຽກງານດັ່ງກ່າວ; ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ເມື່ອຖືກກ່າວຫາ, ຖືກຮ້ອງຟ້ອງ, ຖືກໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີ, ຖືກຂົ່ມຂູ່ ຫຼື ນາບຊູ່ ໃນການເຄື່ອນໄຫວປະຕິບັດວຽກງານ ປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ.

ມາດຕາ 17 ຄວາມສະເໝີພາບທາງດ້ານການຕ່າງປະເທດ

ຍິງ ແລະ ຊາຍ ມີຄວາມສະເໝີພາບໃນການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມເຄື່ອນໄຫວວຽກງານການຕ່າງປະເທດ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ໄດ້ຮັບໂອກາດເຄື່ອນໄຫວວຽກງານການທຸດ ຕາມນະໂຍບາຍການຕ່າງປະເທດຂອງ ສ ປປ ລາວ.

ມາດຕາ 18 ຄວາມສະເໝີພາບກ່ຽວກັບສາຍພົວພັນຄອບຄົວ

ຍິງ ແລະ ຊາຍ ມີຄວາມສະເໝີພາບໃນທຸກດ້ານ ກ່ຽວກັບສາຍພົວພັນຄອບຄົວ.

ຍິງ ແລະ ຊາຍ ມີສິດເສລີພາບເທົ່າທຽມກັນໃນການເລືອກຄູ່ຄອງ ເພື່ອສ້າງຄອບຄົວ. ພາຍຫຼັງໄດ້ແຕ່ງ ດອງແລ້ວ ຍິງ ແລະ ຊາຍ ມີສິດເລືອກເອົາາມສະກຸນຂອງຜົວ ຫຼື ເມຍ ຫຼື ຮັກສາາມສະກຸນເດີມຂອງຕົນໄວ້ກໍ ໄດ້. ຄູ່ຜົວເມຍ ມີຄວາມສະເໝີພາບກ່ຽວກັບ ສິດ, ພັນທະ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ໃນສິນສົມສ້າງ, ການປົກປັກຮັກສາ ຫາລື, ຕົກລົງ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຄອບຄົວ, ການເລືອກບ່ອນຢູ່, ການປະກອບອາຊີບ, ການມີລູກ, ເບິ່ງແຍງລ້ຽງ ດູ, ການສຶກສາອົບຮົມລູກ ໃຫ້ເປັນພົນລະເມືອງດີ ກະຕັນຍຸ ຮູ້ບຸນຄຸນ, ມີຄວາມສາມັກຄີປອງດອງ, ເຄົາລົບ ນັບຖື, ຊ່ວຍເຫຼືອຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ໃຫ້ມີຄວາມຜາສຸກ ແລະ ຮ່ວມກັນສ້າງຄອບຄົວໃຫ້ກາຍເປັນຄອບຄົວພັດ ທະນາ.

ລູກຍິງ ແລະ ລູກຊາຍ ມີຄວາມສະເໝີພາບ ໃນການດຳລົງຊີວິດ, ໄດ້ຮັບການສຶກສາ, ສືບທອດມູນ ມໍຣະດົກ ແລະ ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 19 ຄວາມສະເໝີພາບໃນການຮ້ອງທຸກ

ຍິງ ແລະ ຊາຍ ມີຄວາມສະເໝີພາບ ໃນການຮ້ອງທຸກຕໍ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ເພື່ອປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງ ລັດ ຫຼື ລວມໝູ່, ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ກຽດສັກສີ, ຊັບສິນ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບ ທຳຂອງຕົນ ທີ່ຖືກລະເມີດ ຫຼື ຖືກໂຕ້ແຍ່ງຈາກບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ.

